

РЕШЕНИЕ

№ 10813

гр. София, 04.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 27.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6612** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Финтрейд“ ЕООД, [населено място], [улица], вх. „В“, ап. 2, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес – С., [улица], ет. 1, чрез адв. Е., срещу Ревизионен акт № Р-22221022003540-091-001 / 07. 02. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 534 / 28. 04. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон, тъй като били налице реално осъществени облагаеми доставки. Счита, че не е налице недобросъвестно поведение от негова страна. Претендира разноските по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221022003540-020-001 от 13. 07. 2022 г., връчена на 28. 07. 2022 г., изменена със ЗВР № Р-22221022003540-020-002 / 25. 10. 2022 г. и ЗВР № Р-22221022003540-020-003 / 25. 11. 2022 г., издадени от Г. В. – Н. на длъжност началник сектор (оправомощена със Заповед № РД-01-128 / 18. 02.

2020 г. на директора на ТД на НАП С.), е възложено извършването на ревизия на „Финтрейд“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 01. 02. 2022 г. – 31. 05. 2022 г. Ревизията е следвало да бъде завършена до 23. 12. 2023 г .

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22221022003540-092-001 / 06. 01. 2023 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221022003540-091-001 / 07. 02. 2023 г., издаден от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията, като е връчен на електронен адрес на 10. 02. 2023 г.

С жалба вх. № 53-06-2059 / 27. 02. 2023 г., изпратена чрез системата за електронно връчване на 24. 02. 2023 г. (стр. 61), е оспорен РА по административен ред.

С Решение № 534 / 28. 04. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, издадения РА е потвърден. Решението е връчено на 16. 05. 2023 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 53-00-114 / 30. 05. 2023 г. е оспорен издадения РА и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен № Р-22221022003540-091-001 / 07. 02. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 534 / 28. 04. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, на жалбоподателя „Финтрейд“ ЕООД, е отказано право на данъчен кредит в размер на 10 204,02 лв. по доставки извършени от „МГЛ Билд“ ЕООД.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок , подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

При издаването му не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съдът счита, че на са налице доказателства по делото, установяващи реалността на извършените доставки, по които се претендира правото на признаване на данъчен кредит.

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит 10 204,02 лв. по фактури издадени от „МГЛ Билд“ ЕООД и с предмет на доставки СМР.

В хода на ревизията на доставчика е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, като са представени копие от фактурите, договор за извършване на СМР от 21. 02. 2023 г. и оферта, протоколи за извършени СМР и обяснения според които е нает подизпълнител -,„Вега Орион 1“ ЕООД, чиито работници са извършили дейностите.

От органите по приходите е прието, че не е доказана реалността на доставките и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 69, ал. 1. т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС, на ревизираното лице е отказан данъчният кредит по процесите фактури.

В хода на настоящото производство също не се представиха доказателства, за

реалността на извършените доставки.

Приложенията към жалбата до съда доказателства, са същите, които са представени и в ревизионното производство. Допълнително е представено (стр. 108) писмо от управителя на „Вега Орион 1“ ЕООД, според което на 4 лица наети по граждански договори е изплатено възнаграждение в размер на 600 лв. и прилага разходни касови ордери и справка за изплатени възнаграждения.

Съдът въпреки така представените доказателства, намира изводите на ревизиращия екип за липсата на реално осъществени доставки, за правилни и законосъобразни.

Видно от приложения договор за СМР и оферта, се касае за извършването на значителна тухлена зидария – 2500 кв.м., монтаж на щурцове и изграждане на тухлени колони.

Тази дейност няма как да бъде извършена без нает персонал, като при справка, ревизиращия екип е установил, че доставчика няма наети лица, но същият е декларирал, че ползвал подизпълнител.

По отношение на подизпълнителя - „Вега Орион 1“ ЕООД е установено, че за процесните периоди е имал две наети лица на трудово правоотношение, но същите са осигурявани от други работодатели.

С подаденото възражение срещу РД са представени 6 бр. граждански договори, сключени от „Вега Орион 1“ ЕООД с физически лица, за извършване на конкретна строителна дейност, но същите не са приети, тъй като е установено, че лицата са наемани от други дружества.

Съдът намира, че в конкретния случай действително не е доказана кадровата обезпеченост за извършването на доставките.

По искане на жалбоподателя, по реда на чл. 192 от ГПК е задължено третото лице „Вега Орион 1“ ЕООД да представи справки и доказателства за изплатени възнаграждения по граждански договори, като и двете изпратени писма (стр. 94 и 97) са се върнали неполучени.

Впоследствие с молба от процесуалния представител на жалбоподателя (стр. 107) е постъпила исканата информация от третото лице, но същата е незаверена и всъщност на става ясно от кой изхожда, при положение че доставчика въобще не е открит.

Също така, по искане на жалбоподателя беше допуснат разпит като свидетели на две от лицата, за които се твърди, че са работили по подизпълнителя. Тези свидетели са допуснати при режим на довеждане, като не са осигурени за съдебното заседание. Впоследствие за същите е направено искане за разпит чрез видеоконферентна връзка и накрая разпит по делегация. Въпреки допуснатия разпит по делегация, видно от приложеното частно дело № 2066 / 24 г. на Районен съд Варна, редовно призованите свидетели не са се явили и поръчката е върната неизпълнена.

Доколко редовно призованите свидетели неколкократно не са осигурени и това е станало причина за забавяне на делото, същите са заличени като свидетели.

В този смисъл остават недоказани твърденията на дружеството жалбоподател, че дейността е извършена именно от тези лица.

От друга страна, по делото е представен (стр. 224 от адм. преписка – прилож. 2) акт за приемане на конструкция от 31. 03. 2022 г., от който е видно, че за жилищна сграда с местонахождение УПЕИ VIII-271, кв. 19 по плана на к.к. „Св. Св. К. и Е.“, за който се твърди, че са извършени СМР от „МГЛ Билд“ ЕООД изрично са посочени като строители „Жортех“ ЕООД, [населено място] и „Конструмакс“ ООД, [населено място]. Освен това от този акт за приемане на конструкцията, т.нар. акт обр. 14, е

видно че към 31. 03. 2022 г. същата тази сграда е била изградена в груб строеж, поради което остава неясно какви работи са приемани на 31. 05. 2022 г., съобразно представения (стр. 199 от адм. преписка) протокол между „Финтрейд“ ЕООД и „МГЛ Билд“ ЕООД.

Също така следва да се отбележи, че обекта на който се твърди че са извършвани СМР се намира в к.к. „Св. Св. К. и Е.“, а съгласно чл. 15, ал. 1 от Закона за устройство на Ч. крайбрежие, се забранява извършването на строителни и монтажни работи в националните курорти по Ч. крайбрежие от 15 май до 1 октомври.

Видно е, че два от протоколите за приемане на извършената работа между „Финтрейд“ ЕООД и „МГЛ Билд“ ЕООД са след датата 15. 05. 2022 г., поради което тази дейност би била в нарушение на закона.

При това положение, съдът счита, че не винаги наличието на издадена данъчна фактура означава и наличие доставка. Издадените първични счетоводни документи сами по себе си не означават наличието на извършени доставки, по смисъла на закона. Наличието на издадени фактури, не представлява данъчно събитие, нито доказва извършването на доставката.

В същото време изрично в РД се сочи, че наличието на предпоставките за възникване правото на данъчен кредит визирани в чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, поражда право на данъчен кредит само по отношение на реално доставяне на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. В конкретния случай издаването на фактури не доказва реалното извършване на услуги, както правилно е приел ревизиращия екип, поради което съдът намира, че са налице обективни данни за наличие на данъчна измама по смисъла приет в решение от 13. 02. 2014 по дело С-18/13 на СЕС.

Според тълкуването на Директива 2006/112/ЕО, дадено в преюдициалните заключения на СЕС, преценката за наличие на условията за признаване на правото на данъчен кредит и по-конкретно дали доставките са реално осъществени и предметът им използван ли е впоследствие в извършваната от задълженото лице облагаема дейност, се извършва от националната юрисдикция, в съответствие с правилата на доказване, установени в националното право, въз основа на глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото /арг. от т.31 и т.32 от решение по дело С-285/11/. Съгласно общото правило на чл. 154, ал.1 от ГПК във връзка с §2 от ДР на ДОПК, данъчнозадълженото лице, което черпи права от претендираното право на приспадане на данъчен кредит следва да установи реалното осъществяване на доставките и използването на техния предмет за целите на облагаемата си дейност, каквито не се представиха в хода на настоящото производство.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт, е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, ал. 1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Финтрейд“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221022003540-091-001 / 07. 02. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 534 / 28. 04. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, с който е отказано право на данъчен кредит в размер на 10 204,02 лв.

ОСЪЖДА „Финтрейд“ ЕООД, [населено място], [улица], вх. „В“, ап. 2, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 300 (хиляда и триста) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: